

Չորրորդ հաղորդում

**Մեր հոգևոր կերակուրը, մեր հոգևոր վեմը
և Տիրոջ սեղանի բովանդակությունը**

Գրվածքների ընթերցում. Ա Կրթ 10:3-4, 16-17, 21, 11:23-26

I. Ելից գրքի 16-րդ գլխի խոր ճշմարտությունն այն է, որ Աստված ուզում է մեր սննդակարգը փոխել՝ մեզ համար սննդակարգ դարձնելով Քրիստոսին, ով մեր հոգևոր կերակուրն է, իրական մանանան, որը Հայր Աստված ուղարկում է, որպեսզի Աստծու ընտրյալ մարդիկ ապրեն Քրիստոսով՝ Ա Կրթ 10:3, Հվի 6:31-35, 48-51, 57-58.

Ա. Այն Քրիստոսը, որին մենք ուտում ենք որպես մեր վերակազմող տարրի ու մատակարարման, որոնք մեզ այս տիեզերքում Աստծու բնակատեղն են դարձնում, հավիտենական հիշատակ կլինի՝ Ելց 16:16, 32:

Բ. Դիշտ ինչպես ոսկե սափորի մեջ եղող մանանան էր Աստծու բնակատեղի կենտրոնակետը, այնպես էլ Քրիստոսը՝ որպես մանանա, որն ուտում ենք, այսօր Աստծու կառույցի կենտրոնակետն է՝ Եբր 9:3-4, Եփա 4:16, Կդս 2:19:

Գ. Միակ կերակուրը, որն ընդունում ենք մեր սատարման, ամրապնդման և հագեցման համար, պետք է Քրիստոսը լինի, և Նոր Կտակարանում միակ սպասավորությունը փոխանցում է Քրիստոսին՝ որպես Աստծու մարդկանց միակ կերակրի՝ Թվց 11:5-6, հմմտ Գրծ 1:17, 25, Բ Կրթ 4:1, Ա Տմթ 1:12, Բ Կրթ 3:6:

Դ. Քրիստոսի՝ որպես մեր եզակի կերակրի, մեր ամենօրյա մանանայի առանձնահատկությունները դառնում են մեր առանձնահատկությունները՝ Նրա մեծարման համար մեր նյութափոխանակական փոխակերպման միջոցով՝ Նրան մեր մշտապես վայելելուն զուգընթաց՝ Հվի 6:57, Փլպ 1:20-21, հմմտ Գղտ 6:17.

1. Մանանան խորհուրդ է՝ Ելց 16:15, Կդս 2:2, Եպ 9:6, Եփա 3:4, Հվի 3:8:
2. Մանանան երկարատև հրաշք է՝ Ելց 16:4, հմմտ Մոթ 6:34:
3. Մանանան իջնում է երկնքից՝ Ելց 16:4, Հվի 6:41:
4. Մանանան գալիս է ցողի հետ՝ Ելց 16:13-14, Թվց 11:9, Սղմ 133:3, Ողբ 3:22-23, Եբր 4:16, Սղմ 110:3:
5. Մանանան գալիս է առավոտյան՝ Ելց 16:21, հմմտ Եբգ 1:6բ, 7:12, Հվի 5:39-40, Հռմ 6:4, 7:6:
6. Մանանան մանր է՝ Ելց 16:14, Դկս 2:12, Հվի 6:35, հմմտ Դտվ 9:9, 11, 13, Մոթ 13:31-32:
7. Մանանան նուրբ է՝ Ելց 16:14, Հվի 6:12:
8. Մանանան կլոր է՝ Ելց 16:14, Հվի 8:58:
9. Մանանան սպիտակ է՝ Ելց 16:31, Սղմ 12:6, 119:140, Բ Կրթ 11:3բ:

10. Մանանան նման է եղյամի՝ Ելց 16:14, Առկ 17:27:
11. Մանանան նման է համեմի սերմի՝ Ելց 16:31, Թվց 11:7, Ղկս 8:11:
12. Մանանան պինդ է՝ Թվց 11:8, Բ Կրթ 1:4, Եփս 6:18:
13. Մանանան տեսքով նման է քարախունկի՝ Թվց 11:7, Հյտ 4:6, 8, Եզկ 1:18:
14. Մանանայի համը նման է թարմ յուղի համի՝ Թվց 11:8, Սղմ 92:10:
15. Մանանայի համը նման է մեղրաբլիթի համի՝ Ելց 16:31, Սղմ 119:103:
16. Մանանայից կարելի է բլիթներ պատրաստել՝ Թվց 11:8, Ա Տմբ 4:6:

II. Քրիստոսը խաչվեց՝ դառնալով հոգևոր վեմ, որը հետևում է Իր մարդկանց. այս հետևող վեմը հարուցանված Քրիստոսն է՝ որպես կենդանարար Հոգին, որը միշտ եկեղեցու հետ է, որպեսզի Իր հավատացյալներին մատակարարի կյանքի ջուրը՝ Ա Կրթ 10:4, Ելց 17:6, Թվց 20:8, Հվի 19:34.

- Ա. Աստծու ժողովրդի միջավայրում անախորժությունների պատճառը կարող է լինել ջրի պակասությունը, որը կյանքի Հոգու նախատիպն է. ամեն անգամ, երբ Աստծու մարդկանց պակասում է կյանքի Հոգին, նրանք խնդիրներ են ունենում. երբ Աստծու մարդիկ Հոգու առատություն են ունենում, իրար միջև ու Աստծու հետ նրանց ունեցած խնդիրները լուծվում են՝ Թվց 20:2-13, Հվի 7:37-39, Հռմ 8:2:
- Բ. Քանի որ Քրիստոսը խաչվել է, և Հոգին՝ տրվել, այլևս կարիք չկա, որ Քրիստոսը նորից խաչվի, այսինքն՝ կարիք չկա վեմին նորից հարվածելու, որպեսզի կենդանի ջուրը հոսի. Աստծու տնտեսությունում Քրիստոսը պետք է միայն մեկ անգամ խաչվի՝ Եբր 7:27, 9:26-28ա:
- Գ. Խաչված Քրիստոսից կենդանի ջուրը ստանալու համար անհրաժեշտ է միայն «վերցնել գավազանն» ու «խոսել վեմի հետ»՝ Թվց 20:8.
1. Գավազանը վերցնել նշանակում է նույնանալ Քրիստոսի հետ Նրա մահվան մեջ և Քրիստոսի մահը կիրառել մեր հանդեպ ու մեր իրավիճակի հանդեպ:
 2. Վեմի հետ խոսել նշանակում է ուղղակիորեն Քրիստոսի՝ որպես ճեղքված վեմի հետ խոսել՝ Նրան խնդրելով մեզ տալ կյանքի Հոգուն՝ հիմնվելով այն փաստի վրա, որ Հոգին արդեն տրվել է՝ հմտ Հվի 4:10, Ղկս 11:13:
 3. Եթե մեր հանդեպ կիրառենք Քրիստոսի մահն ու հավատքով խնդրենք, որ Քրիստոսը Հոգուն մեզ տա, կստանանք կենդանի Հոգուն՝ որպես կյանքի առատ մատակարարման:
- Դ. Վեմին խոսելու փոխարեն Մովսեսը բարկացավ ժողովրդի վրա, նրանց դատապարտեց որպես ապստամբների և երկու անգամ իր գավազանով հարվածեց վեմին՝ Թվց 20:9-11.
1. Մովսեսը դատապարտեց ժողովրդին՝ նրանց «ապստամբ» կոչելով, բայց հենց Մովսեսն էր ապստամբել Աստծու խոսքի դեմ՝ խ. 24, 27:14:

2. Մովսեսը չհավատաց Եհովային, որպեսզի Նրան սրբացներ Իսրայելի զավակների աչքին՝ 20:12.
 - ա. Աստծուն սրբացնել նշանակում է Նրան սուրբ դարձնել, այսինքն՝ Նրան առանձնացնել բոլոր կեղծ աստվածներից. Աստծուն չսրբացնել նշանակում է Նրան դարձնել սովորական:
 - բ. Բարկացած լինելով ժողովրդի վրա, երբ Աստված բարկացած չէր՝ Մովսեսն Աստծուն Իր սուրբ բնության մեջ ճիշտ չներկայացրեց, իսկ վեմին երկու անգամ հարվածելով՝ նա չպահեց Աստծու խոսքն Իր տնտեսության մեջ. ուստի Մովսեսը վիրավորանք հասցրեց թե՛ Աստծու սուրբ բնությանը, թե՛ Նրա աստվածային տնտեսությանը:
 - գ. Մրա պատճառով, թեև Մովսեսն Աստծու հետ մտերիմ էր ու կարող էր Աստծու ընկերը համարվել (Ելք 33:11), նա կորցրեց բարի երկիրը մտնելու իրավունքը:
3. Ինչ էլ Աստծու ժողովրդի վերաբերյալ ասենք և անենք, մեր վերաբերմունքը պետք է համապատասխանի Աստծու սուրբ բնությանը, իսկ մեր գործողությունները պետք է Նրա աստվածային տնտեսության համաձայն լինեն. այդպես մենք Աստծուն կսրբացնենք. այլապես մեր ասածներով կամ արածներով մենք կապստամբենք Աստծու դեմ ու կվիրավորենք Նրան:

III. Քրիստոսը՝ որպես Տիրոջ սեղանի բովանդակությունը, Աստծու նորկտակարանյան տնտեսության իրականությունն է՝ Ա. Կոր 10:16-17, 21, 11:23-26.

- Ա. Տիրոջ սեղանի շեշտադրումը Նրա արյան ու մարմնի հաղորդակցությունն է, մասնակցությունը Տիրոջ մեջ, փոխադարձության, հաղորդակցության մեջ Տիրոջը վայելելը՝ 10:16-17, 21.
1. Տեքն Իրեն տվեց մեզ, որպեսզի մենք հաղորդ լինենք Նրան՝ որպես մեր խնջույքի, ու վայելենք Նրան՝ ուտելով ու խմելով Նրան. որպեսզի Քրիստոսը դառնար մեր խնջույքը՝ բարի երկրի արտադրանքի իրականությունը, Նա պետք է գործընթաց անցներ՝ հմտ Շրկ Օր 8:7-10.
 - ա. Եթե Քրիստոսը չմարմնանար, չէր կարողանա արյուն ու մարմին ունենալ. մարմնացման միջոցով Քրիստոսն արյունով ու մսեղիով մարդկային մարմին հագավ՝ Եբր 2:14:
 - բ. Եթե Քրիստոսը չխաչվեր, Նրա արյունը չէր կարողանա Նրա մարմնից առանձնացվել. խաչելության միջոցով Նրա արյունն առանձնացավ Նրա մարմնից՝ Հվի 6:53-55:
 - գ. Եթե Քրիստոսը չհարուցանվեր, չէր կարողանա սեղանին լինել որպես մեր կերակուրը. հարության մեջ Նա մեզ մատուցվում է խնջույքի սեղանին՝ որպես խնջույք մեր սնուցման ու վայելքի համար. Նա, ով մեզ է ներկայացնում Իր մարմինն ու Իր արյունը, հարու-

ցանված Քրիստոսն է՝ որպես համարվանդակ կենդանարար Հոգին՝ Ա Կրթ 15:45բ, Բ Կրթ 3:17:

2. Տեր Հիսուսը «հացը վերցրեց, այն օրհնեց, կտրեց ու աշակերտներին տալով՝ ասաց. Վերցրե՛ք, կերե՛ք. սա Իմ մարմինն է»՝ Մտք 26:26.
 - ա. Հացը կյանք է մատնանշում՝ Աստծու կյանքը, հավիտենական կյանքը. հացը խորհրդապատկերում է Տիրոջ ֆիզիկական մարմինը, որը Նա խաչի վրա մեզ համար տվեց, որպեսզի մեր մեջ կյանք ներդնի՝ Հվի 6:35, 57, 63, Ղկս 22:19:
 - բ. Հացը մահ խորհրդապատկերում է Տիրոջ առեղծվածային Մարմինը՝ այն միջոցը, որով Քրիստոսն իրականացնում է Իր երկնային սպասավորությունը՝ աստվածային կառավարումն իրագործելու համար՝ Եփս 1:22-23, 4:16, Հյտ 5:6:
 - գ. Մասնակցելով Տիրոջ աստվածային կյանքին, ուտելով ու վայելելով Նրան՝ որպես կյանքի հացի՝ մենք դառնում ենք Նրա առեղծվածային Մարմինը, Նրա ընդլայնումը՝ Ա Կրթ 10:17, 12:27:
3. Տեր Հիսուսը, բաժակը վերցնելով ու գոհություն հայտնելով, այն նրանց տվեց ու ասաց. «Ամենքդ դրանից խմեցե՛ք, որովհետև սա ուխտի Իմ արյունն է, որը հանուն շատերի հեղվում է մեղքերի ներման համար»՝ Մտք 26:27-28.
 - ա. Բաժակն օրհնություն է մատնանշում, որն Աստված Ինքն է՝ որպես մեր բաժինը՝ Սղմ 16:5:
 - բ. Տիրոջ փրկությունը դարձել է մեր բաժինը՝ փրկության բաժակը, հորդող բաժակը, որի բովանդակությունը Աստված է՝ որպես մեր համարովանդակ օրհնությունը՝ 116:13, 23:5:
 - գ. Քրիստոսի արյունը՝ որպես նոր ուխտի արյունը, մեզ մտցնում է նոր ուխտի մեջ, որում Աստված մեզ տալիս է նոր սիրտ, նոր հոգի, Իր Հոգուն, կյանքի ներքին օրենքը և Աստծուն ճանաչելու, Աստծուն տիրելու, Աստծուն թույլ տալու, որ մեզ տիրի, ինչպես մահ մեր բոլոր անօրենությունների ներվելու ու մոռացվելու օրհնությունը ստանալու կյանքի ընդունակությունը՝ Եզկ 36:26-27, Ղկս 22:20, Եբր 8:10-12, Սղմ 103:1-3, 12:
 - դ. Ուխտի արյունը մեզ մտցնում է Աստծու ներկայության մեջ Սրբությունների Սրբությունում, որտեղ մենք հայում ենք Նրա գեղեցկությանը, Աստծու ներարկման ու փոխներարկման մեջ և Աստծու հավիտենական վայելքի մեջ. Աստծուն այսկերպ վայելելն է առաջացնում Աստծու մարդուն՝ 27:4, Ելց 24:8, հմտտ Ղտց 16:11-16:
 - ե. Ի վերջո ուխտի՝ հավիտենական ուխտի արյունը Աստծու մարդկանց բերում է Աստծու՝ որպես կյանքի ծառի և կյանքի ջրի լիակա-

տար վայելքի մեջ և՛ այժմ, և՛ հավիտյան՝ Եբր 13:20, Հյտ 7:14, 17, 22:1-2, 14, 17:

Բ. «Քանի որ ամեն անգամ, երբ այս հացն ուտում եք և բաժակը խմում, Տիրոջ մահն եք ազդարարում, մինչև որ Նա գա»՝ Ա Կրթ 11:26, հմմտ Հռմ 5:10.

1. «Տիրոջ մահն ազդարարել» նշանակում է հռչակել, ցուցադրել Տիրոջ մահը. Նրա կյանք ազատագրող մահն ազդարարել նշանակում է ազդարարել Նրա առաջին գալուստը Նրա իրավական փրկագնման համար, որի նպատակը եկեղեցին առաջացնելն էր՝ Հվի 12:24, 19:34:
2. «Մինչև որ»-ը ենթադրում է, որ եկեղեցին կամրջում է Տիրոջ առաջին ու երկրորդ գալուստներն այն բանի շնորհիվ, որ մենք ուտում ու խմում ենք Քրիստոսին Նրա օրգանական փրկության գործընթացում:
3. «Նա գա»-ն մատնանշում է Նրա երկրորդ գալուստը՝ երկրի վրա Աստծու թագավորությունը հաստատելու համար, ինչպես որ Տերն ասաց Մտք 26:29-ում. «Այսուհետև որթի այս բերքից բնավ չեմ խմի մինչև այն օրը, երբ դա՝ որպես նոր բերք, ձեզ հետ Իմ Հոր թագավորության մեջ խմեմ»:
4. Այսպիսով՝ մինչև Տիրոջ գալը Նրա մահն ազդարարել նշանակում է ազդարարել եկեղեցու գոյությունը՝ թագավորությունը բերելու համար. Տիրոջ ընթրիքը մեր ուտելու արդյունքը պետք է լինի Տիրոջը հիշելը Նրա երկու գալուստների մեջ: